

Motion 3: En ansvarsfull försvarspolitik

Moderaterna i Skövde

Sverige har sedan försvarsbesluten under det sena 90-talet genomfört en omfattande neddragning av sin militära förmåga. Utgångspunkten för detta har varit en förhoppning om en positiv politisk utveckling i Ryssland. Förhoppningarna har kommit på skam och regimen i Moskva har utvecklat sig i repressiv och auktoritär riktning. Under 2000-talet har det inte saknats tecken, incidenter och allvarliga händelser som med all önskvärd tydlighet indikerat ett försämrat säkerhetsläge i Europa och för Sverige. De mest uppenbara är den ryska interventionen i Georgien 2008 och annekteringen av Krim 2014. Därtill kan läggas ett antal provocerande kränkningar av svenskt luftrum samt möjligen, eller snarare sannolikt, också svenskt territorialvatten.

Denna dystra utveckling har dock inte i nämnvärd grad påverkat den svenska försvarspolitiken. Denna har sedan 2000-talets första decennium främst varit inriktad mot att styra om försvaret från att vara ett invasionsförsvar till att vara ett begränsat insatsförsvar med internationella insatser som sin främsta kompetens. Att ha förmåga att verka militärt utanför Sveriges gränser är viktigt och betydelsefullt. Sverige ska även framgent solidariskt bidra till fredsbevarande och -framtvingande operationer utomlands. Det är nödvändigt i en globaliserad värld med gemensamma utmaningar. Men det kan inte tillåtas ske på bekostnad av den nationella förmågan.

Försvarspolitiken ska stödja säkerhetspolitikens ambitioner

Vi har nu den minsta militära krigsorganisationen som Sverige någonsin skådat. Låt vara att delar - men långt ifrån helheten - kan uppvisa hög kvalitet, god beredskap och omedelbar tillgänglighet. Vi har tillåtit att Gotland, som är av militär betydelse för hela Östersjöområdet, lämnats utan militär närvaro. Sverige bidrar inte i tillräcklig grad till säkerhet och stabilitet i regionen. Försvarspolitiken stödjer inte längre säkerhetspolitikens ambitioner.

"Sweden is one of the all-talk-no-action Western European nations that choose to rely on their allies, especially the US. But, being a non-aligned country, Sweden does not have any allies to rely upon, only partners." Så formulerade sig estländska International Centre for Defence and Security (ICDS) i rapporten "Swedish Security and Defence in 2014 as seen from the East", vilken publicerades i januari 2015.

Vidare skriver rapportförfattaren: "*The security vacuum that has been created by the Swedes themselves will eventually be filled, if not by the Swedish armed forces, then by somebody else.*" Vilket ungefär kan sammanfattas med att varje land har en armé, sin egen eller någon annans.

Moderaterna ska ta ansvar för försvaret

Insatsorganisationen ska, under förutsättning att det tillförs omfattande ekonomiska resurser, i sin helhet vara operativ omkring 2023 och, under gynnsamma omständigheter, kunna fördröja en angripare under ca en veckas tid. Det är en liten organisation med begränsad uthållighet, utan reserver och med flera inbyggda svagheter. Viljan att tillföra resurser till försvaret har också varit begränsad. Regeringar, såväl socialistiska som borgerliga, har betraktat omvärlden och utvecklingen genom finansdepartementets fönster. Försvarskontot i budgeten har tillåtits användas som regulator och -reserv för finansiering av mer publikfriande politiska reformer. Försvarsreformen är underfinansierad och genomförandet av densamma har kritiserats skarpt av Riksrevisionen.

Moderaternas roll i svensk politik ska vara att se och förstå samhällsproblemen samt att angripa dem med förslag på lösningar. Men beträffande försvarspolitiken har vi blundat för utmaningarna, skönmålat verkligheten och grävt ned oss i försvar kring en linje som blivit allt mer ohållbar. Moderaterna har förlorat förtroendekapital genom de båda Alliansregeringarnas sätt att sköta försvarspolitiken.

Det är nu hög tid att acceptera det hastigt försämrade omvärldsläget. Det är hög tid att inleda återtagande och tillväxt av svensk försvarsförmåga! Moderaterna måste vara det parti som går i bräschen för detta.

Natomedlemskap förpliktigar

Sedan 2015 har Moderaterna utvecklat en mer målmedveten argumentation för en svensk anslutning till försvarsalliansen Nato. Det är utmärkt och det är viktigt! Säkerhet byggs och upprätthålls bäst i samarbete med andra. Det är angeläget att fortsätta på den inslagna vägen och mer aktivt driva opinion för och därigenom vinna ett brett folkligt stöd för en anslutning.

Nato har som mål att medlemsländerna ska avsätta två procent av BNP till försvarskostnader. Målet är inte bindande. Det är respektive nation som själv beslutar om sina försvarskostnader, men det ger en indikation om alliansens ambitioner.

Sveriges försvarskostnader motsvarar idag ca 1,15 % av BNP, dvs knappt hälften av den nivå som är Natos målsättning. Det är rimligt att Moderaterna tar den fulla konsekvensen av ett Natomedlemskap och verkar för en uppräknig av försvarsanslagen i den nivå som försvarsalliansen förordar.

Moderaterna i Skövde föreslår förbundsstämman besluta

- Att 1 verka för en skyndsam, substantiell förstärkning av det svenska försvaret,
- Att 2 verka för att resurser avdelas för att utveckla och upprätthålla en betryggande svensk försvarsförmåga över tid och att försvarsanslagen därför ska motsvara två procent av BNP,
- Att 3 verka för att den beslutade insatsorganisationen snarast görs operativ,
- Att 4 verka för att utveckla försvaret av Gotland med militär närvaro på ön, samt
- Att 5 anta motionen som sin egen och sända den till Moderaternas partistämman.

Förbundsstyrelsens svar:

Mellan att motionen skrevs och förbundsstyrelsens beslut har Moderaterna ingått en försvarsöverenskommelse med den socialdemokratiskt ledda regeringen; som innebär en anslagshöjning för kommande budgetperiod om 10,2 miljarder kronor. Enligt partiets centrala företrädare anser man detta leda till en höjning av landets möjligheter att upprätthålla territoriell integritet samt försvarsförmåga i allmänhet. Flera nya vapensystem kommer att tillföras och den militära närvaron på Gotland återupprättas. Förbundsstyrelsen anser detta vara i grunden positivt.

Avseende en anslagsnivå som över tid motsvarar 2 % av BNP, som är Natos rekommendation till sina medlemsländer, ser förbundsstyrelsen ett par problem. För det första att huvuddelen Nato-länder själva inte följer denna rekommendation, exempelvis Tyskland (1,1 %), Italien (1,1 %) och Frankrike (1,8 %). För det andra att det skulle kunna leda till brådskande nedskärningar i försvarsbudgeten i händelse av en större negativ ekonomisk händelse (generellt skulle försvarsbudgeten riskera bli oförutsägbar). För det tredje att statens krav på operativ förmåga ska vara styrande för de ekonomiska ramarna snarare än en viss relativ andel utgifter i förhållande till landets välstånd. Dessa ramar ska därtill vara förankrade i en realistisk säkerhetspolitisk bedömning. Däremot är försvarets långsiktiga finansiering av stor vikt och frågan bör diskuteras ytterligare.

Förbundsstyrelsen föreslår stämman besluta:

- Att besvara att-sats 1, 4 och 5,
- Att bifalla att-sats 3,
- Att avslå att-sats 2, samt
- Att skicka motionen i dess helhet till partistämman.